

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010317
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2215010317.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom s predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obvinenému C. Q. pre pokus ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.06.2015 sp. zn. 4T/86/2015 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného C. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku a § 72 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku rozhodol, že obvinený sa naďalej ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku.

Zároveň podľa § 80 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku neprijal ponúknutú záruku za ďalšie správanie obvineného a podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd ustálil, že dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku trvajú aj v tomto štádiu konania napriek tomu, že obvinený sa priznal k spáchanému skutku, keď poukázal na to, že v osobe obvineného sa jedná o osobu, ktorá nemá stále bydlisko, je v podstate bezdomovec a tak je naďalej dôvodná obava, že by sa mohol skrývať alebo inak vyhýbať trestnému stíhaniu. Dôvody väzby v zmysle § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona odôvodnil obavou, že by obvinený mohol, v prípade prepustenia na slobodu, v trestnej činnosti pokračovať, prípadne dokončiť trestný čin, o ktorý sa pokúsil.

Nenahradenie väzby inštitútmi podľa § 80 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku odôvodnil predovšetkým charakterom trestnej činnosti, za ktorú sa vedie trestné stíhanie s tým, že pre nahradenie väzby týmito inštitútmi nie sú splnené podmienky.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť obvinený, ktorú do času rozhodovania odvolacieho súdu bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že proti obvinenému sa vedie trestné stíhanie pre pokus ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1, § 155 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a to na skutkovom základe

uvedenom naposledy v obžalobe Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 26.05.2015 sp.zn. 1 Pv 1000/14/2201-29.

Súd I. stupňa napadnutým uznesením rozhodol podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby, ktorá povinnosť mu vyplýva zo zákona.

Na neverejnom zasadnutí, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu I. stupňa v zmysle § 238 odsek 3 Trestného poriadku a vydaniu napadnutého uznesenia bol vypočutý obvinený za prítomnosti jeho obhajcu. Obhajca obvineného poukázal na priznanie sa obvineného už v prípravnom konaní, namietal správnosť právnej kvalifikácie jeho konania a domáhal sa prepustenia obvineného z väzby na slobodu s tým, aby bola prijatá záruka dcéry obvineného - T. L., bytom Q. č. XX, u ktorej by obvinený v prípade prepustenia z väzby na slobodu býval a prihlásil sa na trvalý pobyt.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.12.2014 sp.zn. Tp/59/2014 z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku, ktoré dôvody boli založené na zistení, že obvinený je bezdomovec z čoho vyplýva obava, že by ušiel alebo by sa skrýval, aby sa vyhol trestnému stíhaniu prípadne trestu a tiež na tom, že je dôvodná obava, že by v útokoch voči poškodenému mohol v prípade ponechania na slobode pokračovať.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd zistil, že obvinený nemá stále bydlisko, bez prihlásenia býval na pozemku poškodeného v unimobunke, nie je poberateľom ani starobného dôchodku. Trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, aj podľa výpovede obvineného z prípravného konania, predchádzali konflikty s poškodeným a najmä podozrenie obvineného, že mu poškodený kradne osobné veci. Z výpovede obvineného v prípravnom konaní na čl. 34 p.v. vyplýva jeho postoj ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu, keď sa vyjadril, že bude žiadať od poškodeného aby mu vrátil späť jeho veci aj ho bude napádať, zároveň sa vyjadril, že inak sa vec riešiť s poškodeným nedala. Podľa názoru krajského súdu práve tento postoj obvineného k prejednávanej veci aj k poškodenému zakladá dôvodnú obavu, že by v prípade ponechania na slobode mohol v útokoch proti poškodenému pokračovať.

Čo sa týka existencie dôvodu väzby podľa § 71 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku je nepochybné, že obvinený je v podstate bezdomovec, tento býval v unimobunke na pozemku poškodeného s jeho súhlasom, čo zakladá obavu, že sa v prípade prepustenia z väzby na slobodu sa bude zdržiavať na neznámom mieste a tak vyhýbať trestnému stíhaniu prípadne trestu.

Krajský súd nemal ničím podložené tvrdenia obvineného, že v prípade prepustenia z väzby pôjde bývať k svojej dcére do obce Q., kde sa prihlási k trvalému pobytu. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu obvineného odvolací súd poukazuje na to, že z doposiaľ vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že spory medzi obvineným a poškodeným sú dlhodobého charakteru. Ak mal obvinený možnosť ísť bývať k svojej dcére túto nevyužil, naopak sa vyjadril, že iný spôsob riešenia konfliktu ako napadnutie poškodeného nevidel.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď ponechal obvineného vo väzbe aj po podaní obžaloby, nakoľko dôvody väzby v zmysle § 71 odsek 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku sú dané aj v tomto štádiu konania. Navyše je potrebné poukázať aj na sklony obvineného k páchaniu trestnej činnosti násilného charakteru keď už v minulosti bol za trestnú činnosť tohto druhu odsúdený.

Súd I. stupňa správne rozhodol, keď, s poukazom na ustanovenie § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Možnosť nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka je podmienená záverom, že vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávanej veci možno účel väzby dosiahnuť aj týmto inštitútom. V danom prípade aj odvolací súd zastáva názor, že účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka najmä s poukazom na osobu obvineného a charakter jeho trestnej činnosti, pretrvávajúce spory s poškodeným.

Čo sa týka neprijatia záruky za ďalšie správanie obvineného v zmysle § 80 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku odvolací súd rovnako zastáva názor, že týmto inštitútom nie je možné dosiahnuť účel väzby. Na druhej strane poukazuje na to, že záruka za správanie obvineného podľa § 80 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku nebola súdu I. stupňa ani ponúknutá. Takúto záruku v mene dcéry obvineného predniesol jeho obhajca, čo je nepostačujúce. Záruku za ďalšie správanie obvineného môže podať záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba. Obsahom ponúkanej záruky by mali byť konkrétne opatrenia dôveryhodnej osoby, ktorými by boli dostatočne eliminované dôvody väzby. V prípade existencie riadnej záruky konkrétnej osoby má súd povinnosť skúmať, či je táto osoba dôveryhodná a či je schopná pozitívne ovplyvňovať správanie obvineného tak, aby sa týmto inštitútom dosiahol účel väzby.

Obhajcom prednesená záruka v menej inej osoby nespĺňa ani formálne ani obsahové náležitosti, preto sa súd ňou vôbec nemal zaoberať. Na druhej strane však výrok súdu o nenahradení väzby obvineného zárukou dôveryhodnej osoby a dôvody, ktoré ho k takémuto záveru viedli, považoval krajský súd za vecne správne.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.